

РЕШЕНИЕ

Номер 245 16.10.2020 г. Град Смолян

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Смолян

Първи въззивен граждански състав

На 16.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Тоничка Д. Кисьова

Членове: Мария А. Славчева
 Зоя С. Шопова

като разгледа докладваното от Мария А. Славчева Въззивно гражданско дело № 20205400500430 по описа за 2020 година

И за да се произнесе, взе в предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 435](#), вр. [чл. 527 ГПК](#).

Образувано е по жалба на Община, гр.Чепеларе,представявана от кмета Б. С. Х.,депозирана чрез адв.Н.С., срещу постановление от 30.09.2020 г., постановено по изп.д.№ 14 по описа на Съдебно изпълнителна служба при Челеларски районен съд за 2020 година, с което е наложена глоба на жалбоподателя в размер на 200 лв. на основание [чл. 527 ГПК](#) и указано на длъжника да внесе определения от държавен съдебен изпълнител депозит за възнаграждение на вещо лице по изпълнителното дело в размер на 200 лв.

В жалбата са изложени оплаквания, че ДСИ е наложил глобата и е приел разноските без основание. Изложено е оплакване,че ДСИ налага глоба, на основание чл. 527, ал. 1 от ГПК за действие непоискано от вискателя и не е приложил разпоредбата на чл. 527, ал.1 от ГПК, тъй като само в последната хипотеза, уредена от нормата на чл. 527, ал. 1 от ГПК съдия изпълнителят е оправомощен и то само по искане на вискателя да налага глоби на длъжника, ако той бездейства, и така да го принуди да извърши действието.

В хипотезата на чл. 526 от ГПК, уреждаща изпълнението на заместими действия, каквото е внасянето на депозит за извършване на СТЕ, възможност за налагане на глоби не е предвидена, т. к. уредбата предвижда възможност да се овласти вискателя да извърши действието лично или чрез трето лице за сметка на длъжника. В настоящия случай, действието, което ДСИ иска да принудително да изпълни Община Чепеларе е заместимо по смисъла на чл.

526 от ГПК.

Твърди още, че ако наложената с процесното постановление глоба бъде потвърдена и при определения непосилен тридесет дневен срок общината не успее да изпълни неопределените действия ще се стигне до един порочен кръг на налагане на глоби и определяне на срокове .

На следващо място определения в процесното постановление 30 дневен срок за извършване на неопределените по вид и обем действия описани в изпълнителния лист от страна на длъжника е при явна необоснованост поради грубо нарушение на правилата на формалната логика. В крайна сметка следваше ДСИ да отчете обстоятелството, че длъжника в случая е Община и действията, които се претендират, независимо, че отново подчертавам не е ясно в какъв обем и вид е невъзможно да се реализират в такъв срок! Община Чепеларе е има годишен бюджет или годишен финансов план, който се съставя, приема, променя, изпълнява и отчита.

Не на последно място Община Чепеларе счита, че извършените от нея действия за отводняване на процесния имот изпълват състава да съдебното решение още повече, че възражения от страна на вискателя не са налице, като назначаването на СТЕ ще натовари прекомерно бюджета на Общината.

Моли окръжният съд да отмени постановление за налагане на глоба от 30.09.2020г. на ДСИ по изп. д. № 14/2020г. по описа на СИС при ЧРС, както и претендира присъждане разноските в настоящото производство.

В срока по чл . 436, ал.3 от ГПК не са постъпили писмени възражения от вискателя Я.К..

В писмени мотиви съдия изпълнителят поддържа становище за неоснователност на жалбата и предвид постъпилата молба от вискателя Я.К. вх.№291/30.06.2020 година, в които е описана хронологията на извършените от него изпълнителни действия и е изразено становище за неоснователност на наведените в жалбата оплаквания.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становището на съдия изпълнителя и след като обсъди материалите по изпълнителното дело, съобрази следното:

Депозираната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна, срещу подлежащо на изпълнение постановление на съдебен изпълнител и в рамките на установения от ГПК срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът установи следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 14/2020 година по описа на по описа на СИС към Районен съд - гр. Чепеларе е образувано по искане на вискателя Я.Г.К. ЕГН

***** срещу ОБЩИНА ЧЕПЕЛАРЕ въз основа на издаден изпълнителен лист по гр.д.№ 147/2018г. по описа на РС-Чепеларе, с който Община Чепеларе е осъдена да преустанови противоправното препятстване на ищеца да упражнява правото си на собственост, като изгради необходимите съоръжения в имот с идентификатор 80371.240.1809 по КKKP на гр.Чепеларе, предназначен за улица „Т.“, така че да се предотврати събирането на води в имота и оттичането им в имот с идентификатор 80371.240.1805 по КKKP на гр.Чепеларе собственост на вискателя.

На длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение на 09.06.2020година.

С уведомление вх.№ 252/19.06.2020г. Община Чепеларе уведомява ДСИ, че в срока за доброволно изпълнение ще изпълни задълженията си предмет на изпълнителното дело, като изрично е поискала държавен съдебен изпълнител да удостовери в протокол действията по изпълнението за отводняване на имот с идентификатор 80371.240.1805 по КKKP на гр.Чепеларе, собственост на вискателя.

На 22.06.2020г. ДСИ в протокол за оглед(подписан от инж.Т.П. – началник отдел при Община Чепеларе,съдебен изпълнител и свидетел инж.М.М.) е посочил, че на ул.“Т.“ с помощта на багер са изградени 3 броя отводнителни канавки,направен е и насип от земна маса непосредствено над имота, с цел преграждане оттичащи води.Посочено е също така, че изградените с помощта на багер отводнителни канавки представляват път за водите,по който да се отклоняват и да не се оттичат в имота на вискателя. Отражено е също така,че към тази дата не са налице бетонни подпорни стени и други съоръжения.

С молба вх.№291 от 30.06.2020година вискателят Я.К. заявява изрично,че с извършеното на 22.06.2020година от длъжника действие не е изпълнено съдебното решение, тъй като с извършените изкопи и струпване на земна маса вече не са налице, заличени от атмосферните влияния, а част от тях са утъпкани с камиони. В молбата е поискано съдия изпълнителят да наложи глоба на длъжника.

С Разпореждане от 11.08.2020г. е определен депозит в размер на 200 лева за изготвяне на съдебно-техническа експертиза, вносим от длъжника в едноседмичен срок, а с разпореждане от 21.08.2020година поради неизпълнение от длъжника е указано вискателят да внесе сумата.

С молба възражение от 01.09.2020година вискателят,чрез пълномощника си адв.Динчева възразява и счита,че не дължи внасяне депозита за вещо лице за да докаже верността на твърденията на длъжника за цялостно изпълнение задължението по издадения изпълнителен лист. Поискано е също така съдия изпълнителят да приеме,че длъжникът поради невнасяне депозит за вещо лице не желае да установи твърденията за изпълнение съдебното решение и поради липса на доказателства за

удовлетворяване на вискателя е поискано съдия изпълнителят да започне да налага на основание чл.527,ал.1 от ГПК глоба на длъжника за неизпълнение.

С постановление от 03.09.2020година, инициирало настоящето производство, във връзка депозираните от вискателя възражения съдия изпълнителят приема за безспорно установено, че с Протокол от 22.06.2020година длъжникът е извършил описаните в него механични действия с багер, от които обаче не може да направи извод,че е налице цялостно изпълнение на съдебното решение. Констатирано е също така,че не са изградени описаните в изпълнителния лист водстоци, подпорни стени, укрепителни и водоотвеждащи устройства.

Позовал се е на разпоредбата на чл.154,ал.1 от ГПК относно доказателствената тежест на всяка страна, която следва да внесе разноските предварително (касателно определения от ДСИ депозит за вещо лице за внасяне от длъжника),като приема,че задължението на съда се изчерпва с инициативата му да укаже на страната необходимостта от събиране на дадени доказателства. Счел е също така, че се касае за незаместимо действие, пряко зависимо от длъжника и на основание чл.527,ал.1 от ГПК е наложена глоба в размер на 200лева, вносима от длъжника в двуседмичен срок, както и е определен нов тридесет дневен срок за извършване от длъжника действията, за които е осъден да ги извърши.

При тази фактическа установеност, след като длъжникът е осъден с влязло в сила решение да изпълни определено действие, способът за изпълнение на решението е по реда на [глава 48 от ГПК](#). Изпълнението е диференцирано в зависимост от това дали се касае за заместимо действие, т.е. такова, което може да бъде извършено и от друго лице или за такова, което не може да се извърши от никое друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника. Само в последната хипотеза, уредена от нормата на [чл. 527, ал.1 от ГПК](#), съдия изпълнителят е оправомощен по искане на вискателя да налага глоби на длъжника, ако той бездейства, и така да го принуди да извърши действието.В хипотезата на [чл. 526 от ГПК](#), уреждаща изпълнението на заместими действия, възможност за налагане на глоби не е предвидена, т.к. уредбата предвижда възможност да се овласти вискателя да извърши действието лично или чрез трето лице за сметка на длъжника, включително да иска предварително от съда да осъди длъжника да внесе сумата, необходима за извършване на действието, като тази присъдена сума може да се събере по реда на изпълнение на паричните вземания.

В настоящия случай действието, което е осъден да изпълни длъжникът не е заместимо по смисъла на [чл. 526 от ГПК](#). Касае за такова незаместимо действие, **защото проектирането и изграждането на общинска улица,**

респективно на съоръжения към нея, не може да бъде извършено от ищеца - физическо лице по възлагане от съдебния изпълнител, доколкото е подчинено на строги нормативни изисквания и процедури.

В този смисъл е и определение № 107/21.06.2019г. на Върховен касационен съд, първо гражданско отделение, постановено по повод препирня за подсъдност между районен съд Чепеларе и окръжен съд Смолян по ч. гр. дело № 2216 по описа на ВКС за 2019 г., поради което искането на вискателя за налагане на санкцията по [чл. 527 ГПК](#) е приложимо в настоящия случай, а оплакванията в жалбата се явяват неоснователни.

От данните по делото се установява, че задълженото лице не е предприело доброволно изпълнение. Обективната възможност за доброволно изпълнение (при съществуващо желание) е било налице, защото на Община Чепеларе-длъжник е бил известен характера на задължението, за което е издаден изпълнителен лист още на 27.09.2019 година, а отделно от това - на него е връчена по установения от ГПК ред и покана за доброволно изпълнение, още при образуване на изпълнителното производство. Следователно е имало обективна възможност длъжникът да реализира доброволно изпълнение още преди да бъде назначен от съдия изпълнителя оглед и експертиза от вещо лице, което да установи изпълнение на съдебното решение. Видно от издадения изпълнителен лист длъжникът следва да изгради необходимите съоръжения в имот с идентификатор 8037.240.1809, предназначен за улица „Т.“ в гр. Чепеларе, в това число водостоци, подпорни стени, укрепителни и водоотвеждащи устройства, предотвратяващи събиране вода в посочения имот и оттичането им в собствения на ищеца поземлен имот с идентификатор 8037.240.1805 и построената в него сграда.

Ето защо съдът намира за неоснователни възраженията в жалбата, че се касае за изпълнение заместимо действие, което да не зависи изключително от волята на длъжника. Без значение е, че в случая длъжникът е община и има годишен бюджет или финансов план, както се поддържа в жалбата, че същият се съставя, приема, **променя**, изпълнява и отчита. Няма пречка необходимите средства да бъдат планирани, както и съобразени съответния вид, обем действия, дължими съобразно издадения изпълнителен лист. На длъжника му е известно влязлото в законна сила съдебно решение много

преди поканата за доброволно изпълнение.

Следва да се отбележи, че освен поддържаното от длъжника изпълнение на съдебното решение с извършените механизирани действия с помощта на багер няма твърдения за започнати действия по проектирането и изграждането на общинска улица, респективно на съоръжения към нея, не е установено също така да са изградени описаните в изпълнителния лист подпорни стени, водостоци, укрепителни и водоотвеждащи устройства, действия зависещи изключително от волята на длъжника, което обуславя и извода, че предприетата мярка от съдия изпълнителя да принуди длъжника да изпълни решението чрез налагането на глоба по реда на чл.527,ал.1 от ГПК е законосъобразна.

В тази връзка настоящият състав счита,че не е в негов прерогатив да преценява дали определеният от съдия изпълнителя нов срок за извършване на действията,които длъжникът е осъден да извърши е достатъчен за длъжника.

За пълнота на изложеното следва да бъде отбелязана неоснователност на оплакването, че неправилно съдия изпълнителят им е възложил в тежест възнаграждението за вещо лице. Съгласно чл. 79, ал. 1 ГПК и трайната съдебна практика обективизирана в Решение № 266 от 19.12.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1427/2012 г., IV г. о. , Решение № 640 от 4.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 920/2009 г., IV г. о. и други, разноските по принудителното изпълнение са винаги за сметка на длъжника, освен когато изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя, отменени от съда или делото се прекрати на основание по [чл. 433 ГПК](#). В случая не са налице предпоставките на т.1 и 2 от посочената разпоредба за понасяне на разноските от страна на вискателя. Не се касае и за направени разноски от вискателя за изпълнителни способности,които не са приложени по смисъла на чл.79,ал.1т.3 от ГПК. Длъжникът твърди пълно изпълнение на задължението по издадения изпълнителен лист с извършените с помощта на багер механични действия,поради което е задължение на заинтересованата страна да докаже твърденията за осъществени факти и съответно да внесе депозит за изготвяне експертиза. Законосъобразен е извода на съдия изпълнителя, че неговото задължение за събиране на доказателства се изчерпва с инициативата му да

укаже на страната необходимостта от събиране съответното доказателство. Длъжникът твърди, че е изпълнил задължението и в негов интерес докаже осъществяването на този факт, а съгласно чл.76 от ГПК всяка страна предварително внася в съда разносните за действията, които е подала, поради което общината следва да плати депозита за вещо лице.

Следва да бъде отбелязано, че наложената глоба от съдия изпълнителя е не поради невнасяне депозита за вещо лице, а поради преценката за частично неизпълнение задължение за незаменимо действие, за което взискателят с молба-възражение(л.74) е подал съдия изпълнителят на основание чл.527, ал.1 от ГПК да налага на длъжника глоби. Или съдия изпълнителят не се е самосезирал, както твърди жалбоподателят - длъжник, а е действал съобразно искането на взискателя.

Предвид установеното, съдът намира, че следва да се приеме, че длъжникът е станал причина за принудителното изпълнение, тъй като след постановяване на съдебното решение, той не е предприел действия за доброволно изпълнение на вменените му задължения, поради което взискателят е пристъпил към принудително изпълнение.

Тъй като наведените от жалбоподателя оплаквания срещу законосъобразността на обжалваното постановление са неоснователни- жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Община гр.Чепеларе,представявана от кмета Б. С. Х.,депозирана чрез пълномощника адв.Н.С. срещу постановление от 30.09.2020 г., постановено по изпълнително дело № 14/2020, съгласно описа на съдебно-изпълнителна служба при Районен съд гр.Чепеларе .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____